

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 17.

1 września 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

OKÓLNIKI:

	<i>Str</i>
Okólnik № 420/B. R./21 w sprawie zaliczek na płace	292
Okólnik № 421/II. K./21 w przedmiocie postępowania w sądach doraźnych	293
Okólnik № 424/B. R./21 w sprawie podwyższenia mnożnika dla oznaczenia dodatku drożyznianego od dnia 1 sierpnia 1921 r. tudzież w sprawie przyznania jednorazowego zasiłku.	294
Okólnik № 425/B. R./21 w sprawie uwolnienia urzędów państwowych od opłat obrotu czekowego P. K. O.	296
Okólnik № 426/B. R./21 w sprawie wymiany depozytów w koronach niestemplowanych na marki	296
Okólnik № 427/I. P. K./21 o zabezpieczeniu należności robotników poszkodowanych przez nieszczęśliwe wypadki i ich rodzin w razie przelewu tytułu własności przedsiębiorstwa przemysłowego	297
Okólnik № 428/II. S./21 w sprawie nadsyłania korespondencji do Urzędu Rejestracji Skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości	298

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 131/B. R./21 w przedmiocie 5 ⁰ / ₀ długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej 19.0 r.	298
---	-----

Pismo okólne № 132/II. K./21 w przedmiocie prowadzenia dochodzeń w sprawach kradzieży drutu brązowego	299
Pismo okólne № 135/B. R./21 w przedmiocie 5 ⁰ / ₀ wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920	300
Pismo okólne № 138/B. R./21 w przedmiocie przyjmowania biletów skarbowych serji II, jako kaucje i wadja	301

ZAWIADOMIENIA:

Dodatkowy wpis do listy znawców zamianowanych w sądzie apelacyjnym w Krakowie dla oceniania większych posiadłości ziemskich z gospodarstwem rolnem	301
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości	301

RUCH SŁUŻBOWY	302
Konkurs	306

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIK № 420/B. R./21

w sprawie

zaliczek na płace.

Do władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na terenie b. zaboru austriackiego i Ziemi Wschodnich.

„Ministerstwo Skarbu L. 6412/G. U. K. Warszawa, dn. 12 lipca 1921 r. Do Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie.

Na pismo z dnia 20 czerwca 1921 r. № B. R. 345/21 oznajmia Ministerstwo Skarbu, że postanowienia zawarte w okólnikach z 6 i 22 kwietnia b. r. № 54/D. B. i № 2721/G. U. K. — dotyczą wyłącznie obszaru b. zaboru rosyjskiego i władzom w Małopolsce okólników tych Ministerstwo Skarbu oficjalnie nie zakomunikowało, gdyż jak słusznie podniesiono w tamt. piśmie sprawa wydawania zaliczek funkcjonariuszom państwowym w Małopolsce jest uregulowana ustawowo obowiązującą dotychczas w tej dzielnicy pragmatyką służbową.

Gdy jednak postanowienia tej pragmatyki, o ile chodzi o wysokość zaliczki, są dla funkcjonariuszów państwowych mniej korzystne i niektóre władze w Małopolsce stosują już postanowienia wspomnianych okólników, przeto celem ujednostajnienia sprawy i równomiernego traktowania funkcjonariuszów państwowych — Ministerstwo Skarbu zgadza się na analogiczne zastoso-

wanie wprowadzonych postanowień wspomnianych okólników także w Małopolsce, pozostawiając jednak funkcjonariuszom do wyboru prawo korzystania z zaliczek na podstawach bądź przewidzianych w pragmatyce służbowej, bądź też w okólnikach Min. Skarbu z 6 i 22 kwietnia r. b. przyczem jednak decyzja w tym drugim wypadku ma być zawsze zależna od właściwej władzy asygnującej.

Obliczenie dziesięcioprocentowego funduszu na zaliczki dla funkcjonariuszów państwowych w Małopolsce będzie rzeczą Departamentów (Oddziałów) rachunkowych władz asygnujących, do nich też należeć będzie obowiązek przestrzegania, aby ten fundusz nie był przekroczony. Rozumie się, że funduszem tym mają być objęte wszystkie zaliczki nie tylko asygnować się mające lecz także już wyasygnowane. Pod względem zarachowania wypłaconych zaliczek jako też ściąganych rat i prowadzenia ewidencji mają mieć analogiczne zastosowanie postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu L. 2721/G. U. K.; zarachowania te mają być skutecznie w osobnym „poddzienniku dla sum obrotowych — rachunek zaliczek”.

Moc obowiązująca powołanych okólników rozciąga się także na obszar Terenów Przyfrontowych i Etapowych. Za Ministra Skarbu podp. Weinfeld”.

Powyższe pismo Ministerstwa Skarbu Ministerstwo Sprawiedliwości podaje w ślad za okólnikami № 384/B. R./21 i № 417/B. R./21 do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dn. 1 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Wyrobek*

Dyrektor Departamentu.

OKÓLNIK № 421/II. K./21

w przedmiocie

postępowania w sądach doraźnych.

Do Panów Prezesów sądów okręgowych i do Panów Prokuratorów przy tych sądach w b. zaborze rosyjskim.

Zdarzyły się wypadki, że wyroki sądów doraźnych były wykonane przed upływem 24 godzin od chwili ich ogłoszenia, pomimo wniesienia prośby o ulaskawienie.

Pośpiech w wykonaniu kary śmierci Panowie Prokuratorzy motywowali tem, iż z redakcji art. 22 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. (№ 55, poz. 341 Dz. Pr.) w przedmiocie sądów doraźnych wynika, iż wyrok śmierci powinien być wykonany w czasie możliwie najkrótszym po ogłoszeniu bądź dlatego, żeby uniknąć zbędnych cierpień skazanego przy oczekiwaniu wykonania kary śmierci, bądź dlatego, żeby stanowczo zabezpieczyć powagę wyroku sądu doraźnego.

Przytoczone motywy w żaden sposób nie mogą być uznane za słuszne.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że ani treść art. 22 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. o sądach doraźnych, ani przepisy okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 1920 r. № 275 nie upoważniają prokuratora do wykonania wyroku śmierci przed otrzymaniem wiadomości o rezul-

tacie prośby o ulaskawienie, o ile termin dwudziestoczerogodzinny nie dobiegł jeszcze końca. Ustawa o sądach doraźnych nie zawiera wprawdzie przepisu, nakazującego wykonywanie wyroków śmierci dopiero po upływie 24 godzin po ogłoszeniu, ale wcześniejsze wykonanie wyroku w wypadkach, gdy została wniesiona prośba o ulaskawienie, czyniłoby prawo łaski iluzorycznym, gdyż z powodu trudności technicznej natury akt łaski może być nieraz wydany dopiero przy końcu zakreślonego przez ustawę ostatecznego terminu. Zważyć zaś trzeba, że prawo łaski, jest także instytucją prawną i dlatego o ile ono nie koliduje w poszczególnych wypadkach z innymi przepisami prawa, dążeniem czynników powołanych do stosowania przepisów prawa powinno być takie ich uzgodnienie, iżby decyzja o łasce mogła mieć praktyczne znaczenie. Art. 22 ustawy, określając termin wykonania wyroku, pozostawia czas ten skazanemu na załatwienie swych materialnych i duchowych potrzeb, z których wszakże najistotniejszą jest prośba o ulaskawienie i skoro prośba ta została zgłoszona, prokurator, w myśl okólnika Ministerstwa № 275, winien dolożyć wszelkich starań, by umożliwić „skomunikowanie się” czynników miarodajnych z sądem lub z tymże prokuratorem i jeżeli „nie otrzyma w terminie do wykonania kary śmierci zakreślonym, wiadomości o tem, iż przyszedł do skutku akt łaski, przez Ministra Sprawiedliwości kontrasygnowany” winien dopiero wyrok wykonać. Przedwczesne wykonanie wyroku uprzedza skomunikowanie się czynników miarodajnych z sądem i naraża jednocześnie prokuratora na zarzut braku uczuć humanitarnych.

Przy sposobności proszę Panów Prezesów o bezwarunkowe przestrzeganie wskazówek okólników z dnia 7 czerwca 1920 r. № 275 i z dnia 5 kwietnia 1921 r. № 368/S. A./21 w przedmiocie ogłaszania wyroków sądów doraźnych we wczesnych godzinach przedpołudniowych. Zarazem zwracam uwagę na niewłaściwość wyznaczania posiedzeń sądu doraźnego na sobotę, w następstwie czego wykonanie wyroków śmierci wypada w niedzielę, albowiem zmuszanie żołnierzy do wykonywania egzekucji w święto obraża niewątpliwie ich uczucia chrześcijańskie.

Proszę wreszcie Panów Prokuratorów, by w telegraficznych przedstawieniach w sprawach sądów doraźnych podawali możliwie wyczerpująco faktyczne szczegóły sprawy, oraz wypowiadali swą oraz kompletu sądującego umotywowaną opinię w przedmiocie możliwości zastosowania aktu łaski, a to w celu uniknięcia dość utrudnionej dalszej korespondencji w drodze telefonicznej lub telegraficznej.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

OKÓLNIK № 424/B. R./21

w sprawie

podwyższenia mnożnika dla oznaczenia dodatku drożyznianego od dnia 1 sierpnia 1921 r. tudzież w sprawie przyznania jednorazowego zasiłku.

Do Pana Prezesa Komisji Kondyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie.

Wskutek uchwały Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1921 r. mnożnik dla obliczenia dodatku drożyznianego podwyższony zostaje począwszy od dnia 1-go sierpnia 1921 r. dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych

w I klasie miejscowości z 580 na 700, w II klasie miejscowości z 525 na 630, w III klasie z 470 na 570, w IV klasie z 400 na 500, a w V klasie miejscowości z 330 na 430.

Oдноśne rozporządzenie Rady Ministrów ukaże się w najbliższym numerze Dziennika Ustaw.

Wysokość dodatku wyrównawczego, przyznanego cywilnym i wojskowym funkcjonarjuszom państwowym, zatrudnionym stale w Warszawie i Łodzi zniża się z $\frac{1}{5}$ na $\frac{1}{6}$, przypadającego dla tych miast dodatku drożyznianego.

Przy ustalaniu tego dodatku należy brać pod uwagę właściwy dodatek drożyzniany od płacy zasadniczej i dodatki na rodzinę.

W sprawie uzupełnienia djet obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 66, poz. 422).

Równocześnie uchwaliła Rada Ministrów przyznać jednorazowy bezwrotny zasiłek dla funkcjonarjuszów cywilnych w kwotach, podanych w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 2 lipca 1921 r. L: 12194, a dla osób wojskowych w kwotach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1921 r., zgodnie z opinią Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lipca 1921 r. L: 12781.

Uprawnionymi do otrzymania tego zasiłku są wszyscy funkcjonarjusze państwowi, pozostający na służbie państwowej najmniej od 1 lipca 1921 r. i pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 429—436), tudzież pracownicy kontraktowi, których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad, zawartych w ustępie 3 cim zarządzenia Prezydium Rady Ministrów z dnia 3 marca 1921 r. № 3868.

Zasiłek ten wypłacić należy również djetarjuszom tudzież pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym, przyjętym na zasadzie postanowień § 73 rozporządzenia b. austr. wszystkich ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. Ust. P. № 21) a nadto pomocnikom woźnych, zastępcom egzekutorów i kursorom przyjętym na czas nieograniczony za stałym wynagrodzeniem miesięcznym, o ile pozostają w służbie przynajmniej od 1 stycznia 1921 r., a to djetarjuszom, pomocnikom i pomocnikom kancelaryjnym w wymiarze unormowanym dla funkcjonarjuszów XII i XI stopnia służbowego, a dalszym kategorjom służby według stawek, przypadających dla funkcjonarjuszów niższych, stosownie do pobieranej przez nich płacy zasadniczej.

Wyłączeni są natomiast od tego zasiłku pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne, lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, oraz ci wszyscy pracownicy, których powiadomiono już lub powiadomi się do dnia 15 sierpnia 1921 r. o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego a wreszcie z pośród odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym funkcjonarjusze samotni.

Młodocianym pracownikom niżej lat osiemnastu, należącym do kategorji niższych funkcjonarjuszów, należy wypłacić połowę stawki, ustalonej dla funkcjonarjuszów tej kategorji, pobierających uposażenie 1-go i 2-go st. płacy.

Dodatek spowodowany wypłatą podwyższonego dodatku drożyznianego tudzież jednorazowego zasiłku księgować należy na dodatki drożyzniane w budżecie właściwego resortu.

Ministerstwo Skarbu uprasza o podanie kwoty, wypłaconej tytułem jednorazowego zasiłku przez poszczególne władze centralne w podległym im resorcie.

Z chwilą otrzymania niniejszego okólnika zechce Pan Prezes (Prokurator, Dyrektor) zarządzić bezzwłoczną wypłatę uzupełnienia dodatku dro-

żyźnianego i dodatku funkcyjnego za kierownictwo za miesiąc sierpień 1921 r. odpowiednio do podwyższonej stopy mnożnika, tudzież podać Ministerstwu Sprawiedliwości wysokość kwoty, wypłaconej tytułem jednorazowego zasiłku.

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 425/B. R./21

w sprawie

**uwolnienia urzędów państwowych od opłat obrotu czekowego P. K. O.
Do wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.**

Wedle pisma Dyrekcji Pocztovej Kasy Oszczędności w Warszawie z dnia 1 sierpnia 1921 r. L. 11203/Dyr. wszystkie Ministerstwa, Urzędy i Instytucje państwowe, będące uczestnikami obrotu czekowego P. K. O. zwolnione zostają w zupełności od obowiązujących w rzeczonym obrocie opłat manipulacyjnych i prowizji, wzamian za co wkłady na wspomnianych kontach czekowych nie będą oprocentowane.

Należytość za druki t. j. za wydawane dowody złożenia, czeki przekazowe, koperty i t. d. obliczana będzie według rzeczywistych kosztów tychże i musi być w całości zwrócona Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie.

Zawiadamiając o tem Ministerstwo Sprawiedliwości zaznacza, że koszty powyższych druków—o ile te druki będą zużyte do wypłaty w obrocie czekowym należności stron prywatnych (np. wypłaty z zaliczeń, przechowywanych na koncie czekowym P. K. O.) lub do przekazywania gotówki niebędącej własnością państwową (np. zaliczki na koszty sądowe i ogłoszenia) nie mogą obciążać Skarbu Państwa lecz mają być potrącane z należności stron prywatnych względnie z powyższej gotówki.

Zebrane tą drogą sumy mają być zapisywane w pomocniczej księdze dla obrotu czekowego i zużyte na pokrycie wykazanych przez P. K. O. kosztów za dostarczone druki.

Warszawa, dn. 10 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 426/B. R./21

w sprawie

**wymiany depozytów w koronach niestemplowanych na marki.
Do wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa w całym Państwie.**

W wydanem w swoim czasie poleceniu przekazania depozytów różnych władz i urzędów państwowych w koronach niestemplowanych w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na rzecz Centralnej Kasy Państwowej zostały wyłączone depozyty sądowe i depozyty Urzędów Walki z Lichwą.

Wobec tego jednak, że w najbliższym czasie wycofane korony winny być przedłożone Komisji Odszkodowań w Paryżu, a uprzednio jeszcze muszą być ostatecznie posegregowane, perforowane i zapakowane, Ministerstwo Skarbu uprasza o upoważnienie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej do zbadania wszystkich otwartych depozytów sądowych i wymiany znajdujących się w nich banknotów koronowych na marki polskie.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że banknoty koronowe, które nie będą w najbliższym czasie włączone do ogólnej masy, nie będą mogły być przedstawione i zaliczone do repartycji rezerwy złotej i innych aktywów Banku Austrjacko-Węgierskiego; wszystkie przeto władze i urzędy, które zachowają u siebie rzeczony banknoty będą musiały odnośnie kwoty spisać na straty, gdyż Ministerstwo Skarbu tych banknotów przyjmować do wymiany nie będzie mogło. Sumy w koronach niestemplowanych, będące we własnym przechowaniu władz, urzędów i sądów winny być jaknajrychlej przedłożone najbliższemu oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Skarbu na wymianę.

Z chwilą otrzymania niniejszego okólnika zechce Pan Prezes (Prokurator, Dyrektor) niezwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia podwładnym sądom i urzędom. Jednocześnie się nadmienia, że sumy w koronach niestemplowanych, będące we własnym przechowaniu władz, urzędów i sądów, winny być jaknajrychlej przedłożone najbliższemu oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, po każdorazowym uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Skarbu na wymianę, o które, ze względu na wskazany pośpiech, należy się odnieść z prośbą bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Z. Rymowicz

OKÓLNIK № 427/I. P. K./21

o zabezpieczeniu należności robotników poszkodowanych przez nieszczęśliwe wypadki i ich rodzin w razie przelewu tytułu własności przedsiębiorstwa przemysłowego.

Do PP. Notarjuszów w b. zaborze rosyjskim.

W myśl art. 586 i 587 ustawy o pracy w przemyśle (Zb. Pr. Ros. t. XI cz. 2) właściciel przedsiębiorstwa przemysłowego w razie jego dobrowolnego zwinięcia jest obowiązany zabezpieczyć regularne uiszczanie wypłat, należnych od niego robotnikom poszkodowanym przez nieszczęśliwe wypadki i ich rodzinom, przez odpowiednie ubezpieczenie ich w postaci rent w towarzystwie asekuracyjnym albo też przez złożenie odpowiedniego funduszu w państwowej instytucji kredytowej. Jeżeli zaś właściciel pozbywa przedsiębiorstwo z wolnej ręki, natenczas albo nabywca przedsiębiorstwa musi przejąć te obowiązki i to aktem pisemnym, albo też dotychczasowy właściciel jest obowiązany przy samym akcie przelewu zabezpieczyć, te wypłaty w sposób powyżej wskazany względnie wykazać, iż to już poprzednio uczynił.

Według spostrzeżeń poczynionych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej notarjusze przy sporządzaniu lub poświadczaniu aktów przelewu prawa własności przedsiębiorstwa przemysłowego niejednokrotnie pomijają kwestję zabezpieczenia wypłat, należnych poszkodowanym robotnikom

i ich rodzinom. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości poleca pp. Notariuszom ażeby przy takich aktach przestrzegali ściśle wypełnienia przepisów art. 586 i 587 ustawy o pracy w przemyśle, a w razie oporu stron interesowanych odmawiali sporządzenia aktów.

Warszawa, dnia 10 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz*

OKÓLNIK № 428/II. S./21

w sprawie

nadsyłania korespondencji do Urzędu Rejestracji Skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

Do urzędów wymiaru sprawiedliwości I instancji w b. zaborze rosyjskim.

Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia, że wobec przekazania agend wydziału IV rejestracyjno-karnego Komendy Głównej Policji Państwowej — wydziałowi statystycznemu Ministerstwa Sprawiedliwości — wszelką korespondencję dotyczącą uprzednich ukarań należy nadsyłać do Urzędu Rejestracji Skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 19 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz*

PISMO OKÓLNE № 131/B. R./21

w przedmiocie

5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej 1920 r.

Do wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

„Ministerstwo Skarbu Urząd Pożyczek Państwowych L: 11181. Warszawa, dnia 27 lipca 1921 r. Do wszystkich instytucji i urzędów, realizujących 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową r. 1920.

Na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 25 lipca 1921 r., zmieniającego rozporządzenie z dnia 8 lutego 1921 (Dz. Ust. R. P. z r. 1921 № 23 poz. 130) do ustawy z dnia 27 lutego 1920 (Dz. Ust. R. P. z r. 1920 № 25 poz. 152) zarządza się co następuje:

1. Od dnia 1 sierpnia 1921 r. sprzedaż obligacji długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej r. 1920 dokonywać się będzie na całym obszarze Państwa wyłącznie w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i jej Oddziałach, Kasach Skarbowych i w małopolskich Urzędach Podatkowych. Termin zakończenia zapisów wyznacza się na dni 30 po ogłoszeniu rozporządzeń wykonawczych o pożyczce przymusowej. Dotychczasowa prowizja w wysokości 1% przy sprzedaży od dnia 1 sierpnia r. b. udzielaną nie będzie.

2. Wszystkie placówki sprzedaży pożyczki Odrodzenia prywatne i rządowe poza wyżej wymienionymi, z dniem 31 lipca 1921 r. kasuje się. Z nadejściem tego terminu odnośne instytucje i urzędy, likwidujące swoje placówki, obowiązane są nieodesłać jeszcze gotówkę, uzyskaną z realizacji pożyczki odprowadzić niezwłocznie do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub Pocztovej Kasy Oszczędności na rachunek Urzędu Pożyczek Państwowych, przesyłać odnośny materiał subskrybcyjny i szczegółowe sprawozdanie z realizacji pożyczki, oraz po zatrzymaniu pewnej ilości obligacji, przewidzianej na wymianę świadectw tymczasowych na okres miesięczny, zwrócić cały zapas obligacji, tak krótko jak i długoterminowych do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie Senatorska 29, względnie złożyć je do depozytu tegoż Urzędu w najbliższym Oddziale Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, zawiadamiając o tem Urząd Pożyczek Państwowych. Wymianę świadectw tymczasowych na obligacje prowadzić będą instytucje i urzędy trybem dotychczasowym do terminu, który zostanie ustalony.

3. Zapisy na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, spłacane przez urzędników i funkcjonariuszów państwowych, osoby wojskowe, oraz emerytów wojskowych i cywilnych na zasadzie rozporządzenia z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Skarbu r. II № 13 poz. 177) ratami zamyka się z dniem 31 lipca 1921 r. Urzędy, zbierające takie zapisy, jak również i przyjmujące wpłaconą gotówkę z tego tytułu, winny przestrzegać, by poszczególne zapisy były w każdym wypadku zakończone w wyznaczonym najwyżej dziesięciu, względnie osiemnastomiesięcznym terminie. Urząd Pożyczek Państwowych Dyrektor: podp. *Rządkowski*”.

Powyższe pismo Ministerstwa Skarbu Udziela się do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Wyrobek*
Dyrektor Departamentu.

PISMO OKÓLNE № 132/II. K./21

w przedmiocie

prowadzenia dochodzeń w sprawach kradzieży drutu brązowego.

Do Panów Prokuratorów i Sędziów Śledczych.

Pismem z dnia 2 lipca b. r. № 1720/X, Ministerstwo Poczty i Telegrafów zwraca uwagę na to, że w ostatnich czasach kradzieże drutu brązowego przybrały na liniach telefonicznych zastraszające rozmiary, powodując znaczne przerwy w komunikacji oraz kolosalne straty dla Państwa ze względu na b. cenny materiał przewodów.

Między innymi w nocy z 16 na 17 czerwca w Warszawie za Powązkami skradziono około 600 metrów, a z 20 na 21 czerwca b. r. pod Radomiem złoczyńcy zdjęli około 800 mtr. podwójnego przewodu telefonicznego z 3 mm. drutu brązowego, wskazując na to, że działalność władz śledczych nie dała dotychczas żadnego rezultatu w kierunku wykrycia sprawców

wielokrotnych kradzieży państwowych przewodów telefonicznych, Ministerstwo Poczty i Telegrafów prosi o traktowanie spraw kradzieży tych przewodów jako szczególnie ważnych.

Podając to do wiadomości Panów Prokuratorów i Sędziów Śledczych, proszę o dołożenie starań, iżby kradzieże przedmiotów, o których wyżej mowa zarówno ze względu na ich wielką wartość materialną, jak i z uwagi na ich doniosłe znaczenie dla komunikacji bezkarnie nie uchodziły.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

PISMO OKÓLNE № 135/B. R. 21

w przedmiocie

50/0 wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920.

Do wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

„Ministerstwo Skarbu, Departament Kredytowy № 13664/DK. Warszawa, dn. 25 lipca 1921 r. Okólnik. Do Pana Szefa Kancelarii Cywilnej Naczelnika Państwa, Pana Dyrektora Biura Sejmu Ustawodawczego, Pana Prezesa Rady Ministrów oraz do wszystkich Panów Ministrów oraz Panów Prezesów Urzędów Głównych. Komisja Rewizyjna Urzędu Pożyczek Państwowych stwierdziła, że placówki subskrypcyjne dotychczas nie odesłały do Urzędu Pożyczek Państwowych nierozsprzedanych oraz zgłoszonych do wymiany świadectw tymczasowych 50/0 pożyczek wewnętrznych państwowych z roku 1920, jakoteż książek z grzbietami od sprzedanych świadectw tymczasowych. Upraszam przeto o łaskawe i rychłe wydanie wszystkie podwładne władze i urzędy, przy których istnieją placówki subskrypcyjne, by w nieprzekraczalnym terminie 6 ciu tygodni obowiązkowo pod grozą odpowiedzialności dyscyplinarnej, odesłały do Urzędu Pożyczek Państwowych odnośne świadectwa tymczasowe i książki z grzbietami. Pozwalam sobie zaznaczyć, że nienadsyłanie świadectw i grzbietów pociąga za sobą niemożność zakończenia akcji subskrypcyjnej i likwidacji odnośnych agend, oraz niezależnie od tego daje możność do licznych nadużyć. Załączam przy niniejszem do wiadomości odpis równocześnie skierowanego do ogłoszenia rozporządzenia mego w powyższej sprawie. Minister Skarbu: podp. Steczkowski”.

Powyższe pismo Ministerstwa Skarbu udziela się do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Z. Rymowicz*

PISMO OKÓLNE № 138/B. R. 21

w przedmiocie

przyjmowania biletów skarbowych serji II, jako kaucje i wadja.

Do Panów Prezesów wszystkich sądów całego Państwa.

W myśl § 8-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 czerwca r. b. o wypuszczeniu serji II biletów skarbowych, ogłoszonego w № 52 Dziennika (Ustaw poz. 326, bilety te przyjmowane są jako kaucje i wadja według wartości dziennej w terminie wykonania zabezpieczonego nimi zobowiązania, a w razie niemożności ustalenia tego terminu — według wartości dziennej w dniu złożenia.

Zwracając uwagę Pana Prezesa na powyższe postanowienie i prosząc o wydanie stosownych zarządzeń celem wprowadzenia go w życie, nadmieniam, że czynności sprzedaży i przedterminowego wykupu biletów skarbowych serji II zostają powierzone wyłącznie kasom skarbowym oraz oddziałom Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej i nie będą obarczać kas istniejących przy sądach.

Warszawa, dn. 23 sierpnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Z. Rymowicz*

Z A W I A D O M I E N I A.

Sąd apelacyjny w Krakowie ustanawia Pana Mieczysława Skodę z Myślenic na wniosek Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9 maja 1921 r. L. 56630, znawcą ocenicielem dla większych posiadłości ziemskich z gospodarstwem rolnem.

O tem zawiadamia się sąd okręgowy w Wadowicach, celem uzupełnienia listy znawców dla większych posiadłości a sąd powiatowy w Myślenicach wzywa się o zaprzysiężenie znawcy, doręczenie mu dekretu i nadesłanie protokołu odebrania przysięgi.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 69 z dn. 20 sierpnia 1921 r.: Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1921 r. w przedmiocie zmiany taksy dla pisarzy hipotecznych (poz. 456).

№ 70 z dn. 30 sierpnia 1921 r.: Ustawa Emerytalna funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (poz. 466).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 sierpnia 1921 r. w sprawie wprowadzenia niektórych postanowień ustawy z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (poz. 467).

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 6 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku (poz. 468).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 20 lipca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Spraw Zagranicznych i b. Dzielnicy Pruskiej oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie dokonania rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier (poz. 469).

RUCH SŁUŻBOWY.

- Stanisław Popowski, podprokurator przy Sądzie Najwyższym — prokuratorem przy tymże sądzie dnia 15 czerwca 1921 r.
- Tadeusz Straszewicz, sędzia sądu okręgowego w Warszawie — sędzią sądu apelacyjnego w Warszawie dnia 23 czerwca 1921 r.
- Zygmunt Jan Skibniewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Siedlcach — prokuratorem przy tymże sądzie dnia 10 czerwca 1921 r.
- Aleksander Zdrojewski — sędzią sądu okręgowego w Białymstoku dnia 11 maja 1921 r.
- Adolf Dziewanowski — sędzią sądu okręgowego w Łucku dnia 11 maja 1921 r.
- Wacław Strojnowski — sędzią sądu okręgowego w Pińsku dnia 11 maja 1921 r.
- Bronisław Sawicki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Radomiu — sędzią sądu okręgowego w Radomiu dnia 30 maja 1921 r.
- Władysław Kaczyński — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu dnia 17 maja 1921 r.
- Konstanty Jaworowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Warszawie — sędzią sądu okręgowego w Warszawie dnia 30 maja 1921 r.
- Stefan Chelmiński, sędzia śledczy sądu okręgowego w Zamościu — sędzią sądu okręgowego w Zamościu dnia 31 maja 1921 r.
- Ignacy Fabiani — sędzią sądu okręgowego w Grodnie dnia 31 maja 1921 r.
- Czesław Rodzewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łucku — sędzią sądu okręgowego w Łucku dnia 10 czerwca 1921 r.
- Gustaw Adolf Kotyński — sędzią sądu okręgowego w Radomiu dnia 1 lipca 1921 r.
- Eugeniusz Szmidt — sędzią sądu okręgowego w Warszawie dnia 1 lipca 1921 r.
- Kazimierz Kontowt — sędzią sądu okręgowego w Pińsku dnia 11 lipca 1921 r.
- Kazimierz Pruski — sędzią sądu okręgowego w Lublinie dnia 11 lipca 1921 r.
- Paweł Kalinowski — sędzią śledczym sądu okręgowego we Włocławku dnia 25 maja 1921 r.
- Aleksander Karpiński — sędzią śledczym sądu okręgowego w Siedlcach z siedzibą w Łukowie dnia 27 maja 1921 r.
- Sergiusz Urban — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie dnia 7 czerwca 1921 r.
- Józef Sipowicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie dnia 8 czerwca 1921 r.

- Mikołaj Chwostowski, zastępca sędziego śledczego — sędzią śledczym sądu okręgowego Wilejskiego w Nowogródku dnia 30 maja 1921 r.
- Jan Gasnikow — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łucku dnia 30 maja 1921 r.
- Jan Ozierow, aplikant przy sądzie okręgowym w Łucku — sędzią śledczym tegoż sądu dnia 30 maja 1921 r.
- Dr. Henryk Janczałek — sędzią śledczym sądu okręgowego w Białymstoku dnia 11 czerwca 1921 r.
- Michał Pietrow, aplikant przy sądzie okręgowym w Łucku — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łucku dnia 4 czerwca 1921 r.
- Józef Łoziński — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łomży z siedzibą w Kolnie dnia 13 czerwca 1921 r.
- Stefan Żyzniewski, sędzia pokoju I rewiru m. Kielc — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie dnia 15 czerwca 1921 r.
- Kazimierz Izdebski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach dnia 17 czerwca 1921 r.
- Aleksander Barzycki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach z siedzibą w Jędrzejowie dnia 22 czerwca 1921 r.
- Dr. Feliks Głowacki — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kielcach z siedzibą w Olkuszcu dnia 22 czerwca 1921 r.
- Stanisław Kobylański — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łucku dnia 1 lipca 1921 r.
- Bazyli Sławin — sędzią śledczym sądu okręgowego w Kaliszu z siedzibą w Koninie dnia 6 lipca 1921 r.
- Eugeniusz Komorowski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie z siedzibą w Grójcu dnia 14 lipca 1921 r.
- Alfred Kon, aplikant-zastępca sędziego śledczego — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu na powiat Kaliski dnia 14 lipca 1921 r.
- Wacław Prażmowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Radomsku dnia 18 lipca 1921 r.
- Henryk Marx, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu dnia 15 czerwca 1921 r.
- Edward Przybylski, sędzia śledczy na powiat Krasnostawski — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Lublinie dnia 14 czerwca 1921 r.
- Jan Czarnecki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu dnia 18 lipca 1921 r.
- Wojciech Szpakiewicz, sekretarz sądu pokoju w Tomaszowie Mazowieckim — sędzią pokoju zawodowym w Grabowie w okręgu sądu okręgowego w Łodzi dnia 31 maja 1921 r.
- Tadeusz Kozerski — sędzią pokoju zawodowym w Sawinie w okręgu sądu okręgowego w Lublinie dnia 11 czerwca 1921 r.
- Borys Czechowicz — sędzią pokoju zawodowym w Częstochowie dnia 3 czerwca 1921 r.
- Wojciech Lewandowski — sędzią pokoju w Rozprzy w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 6 lipca 1921 r.
- Alfons Wajcht — sędzią pokoju w Kaluszyńcu w okręgu sądu okręgowego w Warszawie dnia 18 czerwca 1921 r.
- Wiktor Pełka, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łodzi — sędzią pokoju III okręgu m. Łodzi dnia 7 lipca 1921 r.
- Walerjan Zdzisław Tomaszewski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 4 czerwca 1921 r.
- Wacław Marjan Kamiński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 6 czerwca 1921 r.
- Władysław Chodecki — aplikantem przy sądzie okręgowym w Łucku dnia 30 maja 1921 r.

- Lucjan Habdank-Białobrzęski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 21 czerwca 1921 r.
- Władysław Stankiewicz — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie dnia 24 czerwca 1921 r.
- Tadeusz Słoński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 27 czerwca 1921 r.
- Edward Jasionowski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 28 czerwca 1921 r.
- Mirosław Lipski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 17 czerwca 1921 r.
- Aleksander Chądzyński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 11 lipca 1921 r.
- Zygmunt Rumiński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 14 lipca 1921 r.
- Michał Skoczyński — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 15 lipca 1921 r.
- Dr. Boruch Grynwasser — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie dnia 4 lipca 1921 r.
- Władysław Śledziński — sekretarzem sądu okręgowego w Łomży dnia 17 maja 1921 r.
- Hugon Michelis, podsekretarz sądu okręgowego w Sosnowcu — sekretarzem tegoż sądu dnia 8 czerwca 1921 r.
- Józef Kosmowski, starszy kancelista sądu apelacyjnego w Lublinie — sekretarzem urzędu prokuratorskiego w Lublinie dnia 9 czerwca 1921 r.
- Bronisław Nienalowski, podsekretarz sądu apelacyjnego w Warszawie — sekretarzem tegoż sądu dnia 11 czerwca 1921 r.
- Kanut Rynkiewicz, podsekretarz sądu okręgowego w Suwałkach — komornikiem przy tymże sądzie dnia 31 czerwca 1921 r.
- Janina Lazzarini, st. rachmistrzyni Sądu Najwyższego — sekretarzem Sądu Najwyższego dnia 9 lipca 1921 r.
- Stanisław Żołnowski — starszym rachmistrzem sądu okręgowego w Warszawie dnia 6 lipca 1921 r.
- Henryk Jabrzemski — starszym rachmistrzem Sądu Najwyższego dnia 9 lipca 1921 r.
- Konstanty Bulle, p. o. skarbnika — starszym skarbnikiem sądu okręgowego w Mławie dnia 15 lipca 1921 r.
- Adam Darmas, podsekretarz urzędu prokuratorskiego w Łowiczu — sekretarzem tegoż urzędu dnia 18 lipca 1921 r.
- Władysław Planeta, sędzia sądu okręgowego w Piotrkowie — notariuszem w Radomsku w okr. sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 13 czerwca 1921 r.
- Stefan Michalski — pisarzem hipotecznym w Koninie dnia 23 czerwca 1921 r.
- Edmund Pawłowski — pisarzem hipotecznym w Sieradzu dnia 23 czerwca 1921 r.
- Józef Szymański — pisarzem hipotecznym w Słupcy dnia 23 czerwca 1921 r.

PRZENIESIENI:

- Eugenjusz Morman, sędzia sądu okręgowego Wilejskiego w Nowogródku — na takież stanowisko do sądu okręgowego w Grodnie dnia 19 czerwca 1921 r.
- Bolesław Tuszowski, sędzia śledczy w Kolnie — na takież stanowisko do sądu okręgowego w Łomży dnia 13 czerwca 1921 r.

- Jan Siemaszko, sędzia śledczy w Grójcu — na takież stanowisko do sądu okręgowego w Warszawie dnia 24 czerwca 1921 r.
- Stanisław Beeli, sędzia śledczy w Przasnyszu — na takież stanowisko do sądu okręgowego w Mławie dnia 6 lipca 1921 r.
- Henryk Szulc, sędzia śledczy w Szczuczynie — na takież stanowisko do Buska w okręgu sądu okręgowego w Kielcach dnia 6 lipca 1921 r.
- Franciszek Miemieć, sędzia pokoju w Sampolnie z siedzibą w Śleszynie — na takież stanowisko do Konina w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu dnia 14 czerwca 1921 r.
- Jan Morawiecki, sędzia pokoju w Radoszycach — na takież stanowisko do Ostrowca w okręgu sądu okręgowego w Radomiu dnia 6 czerwca 1921 r.
- Aleksander Osuchowski, sędzia pokoju w Rozprze — na takież stanowisko do Sulejowia w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 6 lipca 1921 r.
- Wacław Waciórski, sędzia pokoju w Tłuszczu — na takież stanowisko do Wołomina w okręgu sądu okręgowego w Warszawie dnia 19 lipca 1921 r.
- Zdzisław Janusz Lindeman, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — na takież stanowisko do sądu apelacyjnego w Lublinie dnia 8 czerwca 1921 r.

ZWOLNIENI:

- Stefan Cygański, wiceprezes sądu okręgowego w Łodzi — na własną prośbę dnia 6 lipca 1921 r.
- Jan Gumiński, prokurator przy sądzie okręgowym w Warszawie — na własną prośbę dnia 19 lipca 1921 r.
- Witold Bekerman, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łodzi — na własną prośbę dnia 17 czerwca 1921 r.
- Zygmunt Kaczorowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białymstoku — na własną prośbę dnia 31 maja 1921 r.
- Lucjan Rotwand, sędzia śledczy sądu okręgowego w Mławie — na własną prośbę dnia 6 lipca 1921 r.
- Władysław Fedecki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Kaliszu — na własną prośbę dnia 14 lipca 1921 r.
- Zygmunt Wasilewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu — na własną prośbę dnia 13 czerwca 1921 r.
- Witold Niedźwiecki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu — na własną prośbę dnia 22 czerwca 1921 r.
- Mieczysław Łęcki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sosnowcu dnia 23 czerwca 1921 r. (unieważniona nominacja).
- Stanisław Feliks Stępkowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Lublinie — na własną prośbę dnia 27 czerwca 1921 r.
- Stefan Kowerski, sędzia pokoju w Bychawie w okręgu sądu okręgowego w Lublinie — na własną prośbę dnia 10 czerwca 1921 r.
- Władysław Kurcjuś, sędzia pokoju w Wyszonkach w okręgu sądu okręgowego w Łomży — na własną prośbę dnia 17 czerwca 1921 r.
- Józef Stembrowicz, p. o. sędziego pokoju w Ostrołęce w okręgu sądu okręgowego w Łomży — na własną prośbę dnia 30 czerwca 1921 r.
- Władysław Szaniawski, sędzia pokoju w Przegalinach w okręgu sądu okręgowego w Białej — na skutek skasowania sądu pokoju dnia 6 lipca 1921 r.
- Aleksander Łubkowski, sędzia pokoju w Cichostowie w okręgu sądu okręgowego w Białej — na skutek skasowania sądu pokoju dnia 6 lipca 1921 r.

- Jan Lewicki, referent sekretariatu prawniczego w Sądzie Najwyższym — na własną prośbę dnia 20 czerwca 1921 r.
- Stefan Basiński, komornik przy sądzie okręgowym w Łodzi — na mocy art. 15 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa dnia 8 czerwca 1921 r.
- Stanisław Jordański, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — unieważniona nominacja dnia 17 czerwca 1921 r.
- Marja Minkiewiczówna, st. rachmistrz sądu okręgowego w Warszawie — na własną prośbę dnia 6 lipca 1921 r.

ZMARLI:

- Antoni Gawroński, sędzia pokoju w Iwaniskach dnia 23 maja 1921 r.
- Stanisław Nawrocki, sędzia pokoju w Busku dnia 16 maja 1921 r.
- Juljusz Konopacki, wiceprezes sądu okręgowego w Piotrkowie dnia 29 czerwca 1921 r.
- Piotr Gliński, sędzia pokoju w Truskolasach dnia 3 lipca 1921 r.

K O N K U R S .

W okręgu lwowskiego Sądu Apelacyjnego opróżniły się posady naczelników sądów powiatowych, a to w Mielnicy, Grzymałowie, Podwołoczyskach, Kopyczyńcach, Kossowie, Obertynie, Skalacie, Mikulińcach, Starej Soli, Lutowiskach, Skolem, Jabłonowie, Żydaczowie, Husiatynie, Peczeniżynie, Bohorodczanach, Kozowej, Starym Samborze.

Ubiegający się o te lub o takie same posady, które opróżnić się mogą w innych sądach powiatowych w tutejszym okręgu apelacyjnym, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do dnia 5 września 1921 r. na ręce Prezesa Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika Urzędowego pp. prenumeratorzy proszeni są o wpłacenie w ciągu września r. b. należności za IV kw. 1921 r. w wysokości 200 mk., ewentualnie zaległej za III kw. w wysokości 150 mk., do Pocztovej Kasy Oszczędnościowej na dołączone blankiety. Wysokość prenumeraty dla sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości wynosi 300 mk. rocznie.